

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJĒTIES!

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta Nr. 60 (5909) Otrdien, 1989. gada 23. maijā Maksā 3 kap.

Govju mehanizētās slaukšanas meistarū sacensība

Ieguva visi un visas

16. maija rīts bija tikpat dzestrs un saules pielēts kā daudzi citi. Nemiers bija vienīgi kolhoza «Rožupe» Kalnu fermā... brūnaļu starpā: «Daļu izlaida ganības. Bet mums, kaut kur sadabūjuši slieņi, liek to priekšā un visu tik pucē un spodrina. Kaut kam svarīgam jābūt!»

Tiešām, ap desmitiem ap Kalnu fermu sāka rīņot mašīnas. Te ieradās govju mehanizētās slaukšanas meistari un meistarē, Gan Alberts Skutelis no «Dubnas», kurš tuvojas 4000 kilogramu robežai no vienas brūnaļas, Anita Oļeinikova no K. Marksa kolhoza, Viņa Conka un Tatjana Rubļova no agrofīrmas «Sarkanais Oktobris», jaunais slaucējs Māris Daugavietis no «Zelta vārpa», Valentīna Šlapina no Kirova kolhoza, daudzkārt slavētais Arturs Zelvis no Raiņa kolhoza, Genovefa Leimane no Gorki kolhoza un vesela komanda pašu māju — jaunie slaucēji Vitālijs Upenieks, Svetlana Martinova, Aina Baško.

Atbrauca daudzi kolhozu zootehniķi, agrorūpnieciskās apvienības «Preiļi» priekšsēdētājs Viktors Korotkovs, viņa vietnieks Andrejs Ostrovskis, galvenā zootehniķe Helēna Veikšāne, kura reizē vadīja sacensības un bija galvenā tiesnese.

Kolhoza vadība arī ieradās kuplā skaitā. Daudz rūpju bija galvenajai zootehniķei Gunītai Baroņnielei, fermas saimniecei Irēnai Strautmanei un visam lopotības speciālistu kolektīvam.

Sacensības sākās ar svinīgu brīdi, ar panākumu vēlējumem, pa starpām mijoties ar Rožupes folkloras ansambļa dziedātajām latgalešu un latviešu dziesmām.

Tālāk nāca teoretisko zināšanu pārbaude. Tajās jau pašā sākumā ar lielāku erudīciju izcēlās rožunieši. Tālāk pārbaude bija slaukšanas aparāta izjaukšana un

salikšana. Arī tas prasīja zināmu prasmi, ātrumu un roku stiprumu.

Beidzamais — visilgākais sacensību posms bija praktiskā slaukšana — sākumā ar rokām, tad mehanizēti. Jāpiezīmē, ka puše slaucēju bija vīrieši.

Lai nu kā, visi slaucēji un slaucējas teicami rādīja savu amata prasmi. Uz mehānisko slaukšanu daži bija pat atvedis savu slaukšanas aparātu.

Beigās vēl tika pārbaudīta slaukuma tīrība. Arī nevārīts piens var atbilst I tīrības klasei. Pēc kopējās punktu skaitīšanas nāca svinīgs brīdis — uzvarētāju apbalvošana.

Rajona sacensībās labākā govju mehanizētās slaukšanas meistarū godu izpelnījās rožupietis Vitālijs Upenieks, otra vieta arī mājniecei — Svetlanai Martinovai, trešā vieta Valentīnai Šlapinai — slaucējai no Kirova kolhoza. Viņi, kā arī visi pārējie sacensību dalībnieki saņēma Goda diplomus, ziedus un piemēnas veltes.

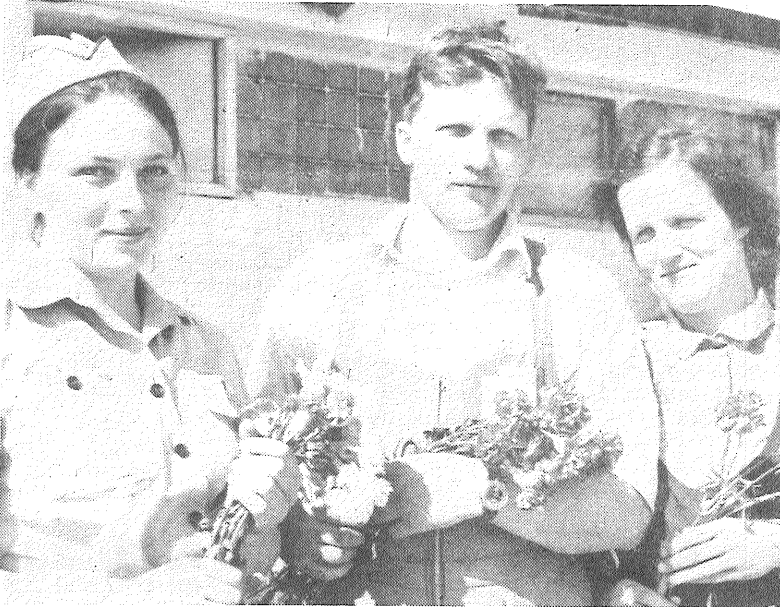
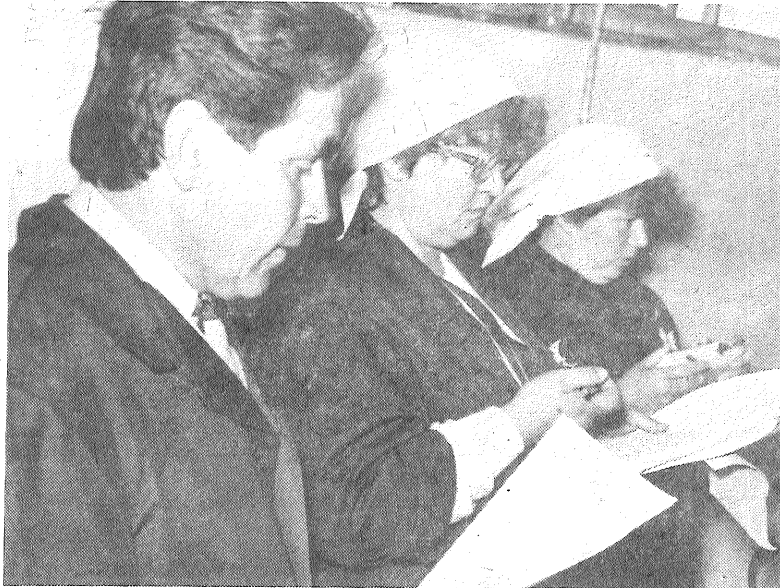
Ieguvēji bija visi un visas.

Kolhoza «Rožupe» šāda veida sacensības, ar desmit gadu atstarpi, notiek otrreiz. Pajautāju kolhoza priekšsēdētāja vietniekam Dominīkam Jaujam, ko tās dod.

— Domāju, ka tās zināmā mērā ceļ slaucēju meistarību un popularizē profesiju. Jūs redzējāt, cik moderni bija slaucēju tērpi, kā viņas prot apļieties ar jaunākajām slaukšanas iekārtām. Arī fermās ir zināma kārtība.

Kolhoza «Dubna» jaunākais slaucējs Alberts Skutelis izteicās, ka kaut kolhoza slukti iet ar darba organizāciju, lopiņi tomēr pārzleimojuši, un atbraucis parādīt, ka pie viņiem arī prot strādāt, kā arī paskatīties, kā citi to dara.

Paskatoties uz sacensību dalīb-

niekiem, kuri pamatā bija jaunie, jūtams, ka viņi nākuši no šejienes — no Latgales, ka viņi ir saistīti ar dzimto zemi, nav

vienaldzīgi pret to, ka viesstrādniekos nav ko glābīnu meklēt, — zelta fonds ir tepat līdzās.

J. SILICKIS

Augšējā attēlā: T. Rubļova izjauc un saliek slaukšanas aparātu;

attēlā pa kreisi: kāda ir tiesnešu nostāja, to var redzēt pēc sejam;

apakšējā attēlā pa kreisi: godalgoto vietu ieguvēji: V. Upenieks (centrā), S. Martinova, V. Šlapina;

apakšējā attēlā: laborante L. Meirāne bija stingra un reizē objektīva.

AUTORA foto

Rajona ritmi

Par skolas godu

Ar šādu nosaukumu noritēja tradicionālais Preiļu 1. vidusskolas sarīkojums.

18. maijā uz rajona kultūras namu devās liete un mazie skolēni un viņu skolotāji, viesi un vecāki. Lai visi kopīgi izvērtētu aizvadītā mācību gada veikumu.

Vislabāko balvu — grāmatu — skolas direktors pasniedza teicamniekiem (pārsvārā gan — pamatskolas audzēkņiem), rajona un republikas mācību olimpiāžu uzvarētājiem, skolas mākslinieciskās pašdarbības kolektīvu aktivistiem. Un, protams, skolotājiem, kas deļot un dziedāt mācījuši, kopā ar saviem audzēkņiem skatēs, konkursos un olimpiādēs piedalījušies. Arī — vecākiem, kuru atsaucība un iz-

palīdzība ir nenovērtējama ne vien ģimenēs, bet arī visas skolas dzīvē.

Neviens skolas kolektīva loceklis netika aizmirsts, ja vien viņa devums kaut nedaudz kaldtnājis skolas godu, tās labo slavu.

Sarīkojumā uzstājās neliela daļa no kuplā pašdarbnieku pulka — vidusskolas jauktais koris, vokālais ansamblis, nedalītas simpātijas un aplausus izpelnījās nesen izveidotā skolas kapela un pūtēju orķestris.

Problēmu šobrīd ikvienas skolas dzīvē ir daudz. Tāpēc ne vien par patīkamiem mirkliem sarīkojumā runāja skolas direktors J. Eglītis. Viņa vēlējums saviem audzēkņiem: «Mēs nevaram gaidīt, kamēr valstī saprātis, ka intelektuālais potenciāls ir galvenais un vērtīgākais. Ir pašiem sevi tas jākopj un jāstrādā. Jāizveido profesionāla attieksme pret savu tiešo darbu — mācībām».

S. JOKSTE

Būdas

jānovāc

Rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejā jau agrāk bija pieņēmusi lēmumu par pie rajona ūdenskrātuvēm, galvenokārt ezeriem, nelikumīgi uzcelto būdu novākšanu, taču tās ierīdām

turpina augt kā sēnes pēc lietus, sevišķi pie ezeriem Rušonas un Aglonas ciemu teritorijā un apdraud ekoloģiju.

Rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejā savā jaunajā lēmumā stingri pieprasa visas nelikumīgi uzceltas būdas un citas atpūtai paredzētās apmešanās vietas ezeru tuvumā to īpašniekiem novākt (nojaukt) līdz šī gada 1. jūlijam. Tos, kas to neizdarīs, administratīvi sodīs.

Godina veterānus

18. maijā Livānu eksperimentālajā biokīmiskajā rūpnīcā notika darba veterānu salidojums. Godināja tos, kuri savus labākos dzīves gadus atdevuši uzņēmumam.

Rūpnīcas direktors A. Sedvalds pasniedza ziedu un balvas

izcilākajiem darbiniekiem, kuri uzņēmumā nostrādājuši divdesmit un vairāk gadus. Sajā pat dienā atklāja Livānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas vēstures muzeju. Tā stendi stāsta par darba veterānu veikumu iepriekšējos gados, kā arī par šīs dienas problēmām.

Nobeigumā veterānus sveica lauku kapela «Sutri» un dziedātāji brāļi Ziemeļi.

A. KĀRŠENIEKS

Rajona sieviešu ievēribai

Rajona sieviešu padome 1989. gada 8. jūnijā plkst. 10.00 Latvijas KP Preiļu rajona komitejā organizē tikšanos pie «apajā galdā» ar rajona vadošajiem darbiniekiem par tēmu «SIEVIETE, ĢIMENE UN SABIEDRIBA». Lūdzam jūs līdz 1989. gada 5. jūnijam iesūtīt savus priekšlikumus par izskatāmās tēmas jautājumiem pēc adreses: Preiļi, Raiņa bulvāri 26, 35. kabinets vai arī zvanīt pa tālruni 22651.

Gaidām jūsu atsaucību!

RAJONA SIEVIEŠU PADOME

Gatavojoties pārejai uz vietējo pašpārvaldi

Lai kļūtu pilntiesīgi saimnieki...

- ◆ Izlasījis šī gada 18. aprīļa laikrakstā «Leņina Karogs» Latvijas Tautas frontes Domes locekļa U. Silīņa rakstu «Mana koncepcija», gribu izteikt arī savas domas par tajā minētajiem jautājumiem, proti, par
- ◆ Līvānu tagadni un nākotni, par pilsētas problēmu risināšanu perspektīvā.

Vispirms jāatzīmē, ka viens no galvenajiem cēloņiem, kas radīja sociālās sfēras objektu celtniecības atpalicību ne tikai Preiļos un Līvānos, bet arī citur, ir plānošanas sistēma, pārlieku lielā centralizācija, kā arī ministriju un resoru savrupība.

Ministrijas un resori visos gadījumos par galveno uzskatīja būvēt uzņēmumus, kas ražo rūpniecības produkciju, bet strādājošo nodrošināšanu ar dzīvokļiem, tirdzniecības uzņēmumiem, pirmsskolas bērnu iestādēm atstāja novārtā, lai gan vārdos tika deklarēts: «Visu cilvēkam, visu cilvēka labā!»

U. Silīņš pilsētas problēmu risināšanā rajona vadībai piedēvē centrālismu un monopolisma tendences. Uzskatu šādu apvainojumu par nepamatotu, jo pastāvošās plānošanas sistēmas apstākļos bija līdzekļi tikai galvenokārt pilsētas labiekārtošanai, turklāt — pavisam nelieli. Pārējos objektus nereti nācās «izlūgties» (kā nu kurš prata) no ministrijām un resoriem.

Plānošanas normatīvā metode, kuru kritizēja J. Liepa kā novecojušu, arī nav optimāla un vienādi piemērojama visām pilsētām. Piemēram, pilsētas pirmsskolas bērnu iestādēs (vienlaicīgai aizņemšanai) ir 825 vietas, taču mums ir negatīvs rādītājs, rēķinot uz 1000 iedzīvotājiem, — 19, bet aprēķinu normatīvs ir 88. Citiem vārdiem, pašreizējā situācijā vajadzība pēc vietām bērnu daržos ir vairāk nekā divas reizes lielāka. Pedagoģi gan par labāku atzīst bērnu audzināšanu ģimenē, taču tādu uzdevumu neviens nelzvirza.

Pilsētas vispārīgi izglītojošajās skolās mums ir 2628 vietas. Normatīvs paredz 166 vietas uz 1000 iedzīvotājiem, tātad faktiski mums ir 219 vietas, jeb par 53 vietām vairāk nekā paredz normatīvs, taču skolās mācības notiek divās maiņās. Jaunajām pilsētām ir sava specifika, taču direktīvie orgāni, kad sasniegts paredzētais normatīvs, šādu situāciju uzreiz uzskata par normālu. Pretrunas radīja arī tas, ka pēdējo vārdu par vienu vai otra objekta celtniecību teica ministrija vai resors, neņemot vērā vietējo orgānu domas. Tas

radīja neapmierinātību iedzīvotāju vidū, jo tika būvēti svarīgi objekti. Vārdu sakot, pilsēta vai rajons, kuriem teorētiski vajadzēja būt saimniekiem, faktiski tādi nebija. Tāpēc arī leģa sociālo problēmu risināšana pilsētā. Piemēram, dzelzceļa stacijas celtniecība tika iekavēta par sešiem gadiem, poliklīnika — par astoņiem gadiem, bet autobusu satiksmes atklāšana pilsētā — par desmit gadiem. Turklāt to visu varēja veikt tikai ar uzņēmumu līdzdalību. Ja šī atbalsta nebūtu, situācija, varbūt, arī līdz šai dienai paliktu bez izmaiņām. Taču visu izdarīt nebija iespējams. Vairāk nekā desmit gadus nav atrisināts jautājums par peldbaseina, viesnīcas, autobusu stacijas, dzelzceļa pārbrauktuves celtniecību, kā arī citas problēmas. Lūk, tāds ir pagātnes mantojums.

Kas mūs gaida nākotnē, ar ko saistām savas cerības un sapņus?

Šī gada janvārī pieņemts Latvijas PSR Ministru Padomes lēmums par pirmajiem pasākumiem, kas veicami, lai Latvijas PSR ekonomikas un sociālās sfēras vadīšanā pārietu uz pašpārvaldi un pašfinansēšanu. Tas nozīmē, ka republikas ministrijām un resoriem, rajonu izpildkomitejām, uzņēmumiem un organizācijām jāizvērs nepieciešamais darbs, lai nodrošinātu Latvijas pāreju ekonomikas un sociālās sfēras vadīšanā uz pašpārvaldi ar 1990. gada 1. janvāri.

Republikas, kā arī vietējiem valsts varas un pārvaldes orgāniem attiecības ar uzņēmumiem nepieciešamas veidot atbilstoši PSRS likumiem par valsts uzņēmumu un par kooperāciju. Pašpārvalde un pašfinansēšanās jārealizē tā, lai nostiprinātu vietējo tautas deputātu padomju (pašpārvaldes galvenā posma, īstenā saimnieka) pilntiesīgu varu savās teritorijās. Kad daudzas funkcijas valrs nebūs centra kompetencē, republikā paplašināsies vietējo padomju orgānu tiesības. Citiem vārdiem, pašpārvalde un pašfinansēšanās neaprobežosies tikai ar republikas līmeni. Šie principi īstenosies arī rajonos un pilsētās.

Saskaņā ar minēto lēmumu Latvijas PSR Finanšu ministrijai uzdots, pārveidojot visas republikas budžeta sistēmu, ņemt vērā, ka republikai, rajoniem un republikas pakļautības pilsētām jāklūst par savu budžetu pilntiesīgiem saimniekiem, kuri tos patstāvīgi izstrādā, apstiprina un izpilda.

Budžetus paredzēts veidot no uzņēmumu iemaksām par darba resursiem. Sos maksājumus var diferencēt divās grupās: neprofila uzņēmumi, kam tautas pa-

tēriņa preču izlaide nav pamatuzdevums, un profila uzņēmumi. (Visiem uzņēmumiem par darba resursiem noteikta šāda maksa — 300—400 rubļi gadā par katru strādājošo, ja tiek ražotas tautas patēriņa preces uz darba algas fonda vienu rubli, ieskaitot arī pakalpojumus iedzīvotājiem.)

Tiek lūgts piešķirt vietējām padomēm tiesības noteikt maksu par darba resursiem atbilstoši tam, kā ar attiecīgo produkciju tiek apmierināts pieprasījums savā teritorijā. Iemaksas par darba resursiem būs jāmaksā arī visiem uzņēmumiem un filiālēm, kas atrodas teritorijā, proti — par to strādājošo skaitu, kas nodarbināts attiecīgajā teritorijā izveidotajos iecirkņos. Ierosināts dot izpildkomitejām iespējas noteikt diferencētus nodokļus atbilstoši kooperatīva darbības veidam, kooperatīva produkcijas realizācijas un pakalpojumu vietai, kooperatīva locekļu sociālajam sastāvam.

Turpmāk paredzēts izmainīt maksu par nododamo iecirkņi pēc līguma starp vietējām padomēm un būvnieku. Arī par dzīvojamo telpu izmantošanu tiks ieviesta diferencēta maksa.

Rajonam un pilsētai būs paredzēti arī centralizēti līdzekļi no republikas budžeta tautas izglītības, tirdzniecības, veselības aizsardzības, apkalpojošo nozaru attīstības programmu finansēšanai, tāpat arī citām ražošanas un sociālajām vajadzībām.

Budžeta ienākošos līdzekļus Tautas deputātu padome, ņemot vērā vietējos apstākļus, patstāvīgi izmantos rajona un pilsētas saimniecības tālākas attīstības finansēšanai.

Jāatzīst, ka U. Silīņa kritiskās piezīmes par to, ka redakcijas komisija, kura pulcējās kopā, kad sesijā notika debātes, nebija par visu lietas kursā, ir būtiskas. Pievēla tehnika, Telpu, kur notika sesija, radiofikācija, bija ielānāta. Būtisks ir arī priekšlikums par Līvānu pilsētas ģenerālplāna koriģēšanu. Lēmums par to jau ir pieņemts, praktiskā darba laikā tiks izskatīti visi priekšlikumi, kas jau saņemti vai vēl ienāks. Kas attiecas uz pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētāja stažēšanas attīstītās Rietumvalstu pilsētās, tad nebūt neuzskatu to par neiespējamu, taču vispirms mērķtiecīgāk būtu iepazīties ar kaimiņu republiku un valsts labākajās pilsētās uzkrāto pieredzi.

Līdz 1990. gada 1. janvārim, tas ir — līdz bridim, kad tiks pabeigta pāreja uz pašpārvaldi un pašfinansēšanos ekonomikas un sociālās sfēras vadīšanā, lūdzu ar preses vai vietējo padomju starpniecību izteikt savus priekšlikumus un piezīmes.

J. KOKORS,

rajona izpildkomitejas plānu komisijas priekšsēdētājs

Rajona izpildkomitejā

Pārkāpumi tiks novērsti

Rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja kārtējā sēdē izskatīja rezultātus, ko devusi sūdzības un Latvijas televīzijas pārraidē «Vide-89» izteikto kritisko piezīmju pārbaude par to, kā dārzkopības biedrībā «Ozoli» tiek ievērota Eikša ezera piekrastes joslas aizsardzība.

Lai izdarītu pārbaudi, bija izveidota komisija šādā sastāvā: J. Desainis — komisijas priekšsēdētājs, rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks, V. Limanis — rajona dzīvokļu un komunālās saimniecības apvienības direktors, V. Ivanovs — kooperatīva «Ozoli» priekšsēdētājs, V. Miņins — sanitāri epidemioloģiskās stacijas galvenais ārsts, J. Romāns — Preiļu 21. PMK priekšnieks, I. Muzikants — Latvijas Tautas frontes Preiļu nodaļas priekšsēdētājs, A. Soldāns — Rušonas ciema izpildkomitejas priekšsēdētājs, V. Jakovļevs — Dabas aizsardzības Daugavpils reģionālās komitejas Preiļu nodaļas valsts inspektors, V. Dzenis — agrorūpniecības apvienības «Preiļi» galvenais inženieris mežkopis, A. Valainis — rajona galvenais zemes ierīkotājs, T. Vilcāne — Latvijas Dabas un pieminekļu aizsardzības biedrības Preiļu rajona nodaļas atbildīgā sekretāre, un I. Kokins — Preiļu SCO ūdensslēpošanas bāzes vadītājs.

No komisijas akta

Komisija, piedaloties rajona prokuroram V. Jermolajevam, apsekoja dārzkopības biedrību «Ozoli» un Eikša ezera piekrastes aizsargjoslu un konstatēja sekojošo:

Ignorējot Latvijas PSR Ministru Padomes 1979. gada 20. aprīļa 203. lēmumu, saskaņā ar kuru pie ūdenskrātuvēm noteikta 10 metrus plata aizsargjosla, kur aizliegta jauna celtniecība un būvmateriālu izvietošana, būvētāji L. Vilcāns, A. Zihars, J. Cišs, M. Gaļicins, L. Stepanovs un A. Poplavskis pieļāvuši rupjus pārkāpumus.

Piemēram, L. Vilcāns 10 metru aizsargjoslā uzcēlis dārza mājiņu un tualeti, A. Zihars — izvietojis būvmateriālus, M. Gaļicins — uzbūvējis daļu ēkas pamatu un novietojis celtniecības materiālus, L. Stepanovs — novietojis celtniecības vagoniņu, A. Poplavskis uzglabā būvmateriālus.

Bez tam M. Gaļicins un A. Poplavskis aizbēruši ezera krastu 1,5—2 metru platumā. Vairā-

kās vietās aizsargjamā josla pie būvēm piedzazota, te redzami nogāzti koki, izplēsti ceļi, A. Zihara iecirkņi koki, kuri aug pie ūdens, apdedzināti. M. Gaļicina un A. Poplavskis iecirkņos koku stumbri apbērti ar šķembām.

Ņemot vērā minēto, komisija ierosina:

1. Dārzkopības biedrībai «Ozoli» līdz 1989. gada 1. jūnijam novērst konstatētos trūkumus.

2. Ņemot vērā ūdensslēpošanas bāzes un dārzkopības biedrības vadību lūgumu, lūgt rajona izpildkomitejai atļaut iežogot aizsargjoslu gar biedrības teritorijas abām pusēm.

3. Atbildību par sanitāro stāvokli 10 metrus platajā aizsargjoslā, kas robežojas ar dārzkopības biedrībai nodotajām zemēm, uzlikt biedrības valdei.

Aktu parakstījuši visi komisijas locekļi, vienīgi I. Muzikants izteicis iebildumu pret ierosinājumu otro punktu.

No rajona izpildkomitejas lēmuma

Izskatījusi pārbaudes aktu, rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja nolēma:

Piekrīst komisijas secinājumiem un priekšlikumiem, konstatētos trūkumus novērst līdz 1989. gada 1. jūnijam.

Atzīmē, ka komisijai attiecībā uz būvētājiem V. Miņinu, A. Vucēni un V. Haritonovu piezīmju nav, tāpēc televīzijas pārraidē «Vide-89» minētie fakti par J. Vucēnu — rajona izpildkomitejas priekšsēdētāju — neatbilst īstenībai.

Rušonas ciema padomes izpildkomitejai 1989. gada maijā — jūnijā izskatīt jautājumu

par ezera aizsargjoslas iežogojšanu gar dārzkopības biedrību, lai novērstu nepieļerošu personu piekļūšanu ezeram šīnī vietā. Dārzkopības biedrībai «Ozoli» (priekšsēdētājs V. Ivanovs) līdz 1989. gada 1. jūnijam noteikt pastāvīgu vietu, kur peldieties biedrības locekļiem.

Norādīt rajona dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienībai, ka tā slīkti kontrolē dārzkopības un dārzenkopības biedrību attīstību rajonā, un uzdot pastiprināti kontrolēt, kā tiek veikta apbūve un šīm biedrībām iedalīto zemes gabalu izmantošana.

Tautas kontroles rajona komitejā

Par darba likumdošanu un disciplīnu

Tautas kontroles rajona komiteja savā sēdē izskatīja jautājumu par darba likumdošanas ieviešanu un darba disciplīnas nostiprināšanu sovhozā «Rudzāti». Zinojumus sniedza saimniecības direktors L. Spūlis un tautas kontroles rajona komitejas inspektors F. Nikiforovs.

Pārbaudē konstatēts, ka sovhozā «Rudzāti» visas direktora pavēles par darba likumdošanu, darba līgumiem, darba laiku un atpūtu saskaņotas ar arodbiedrības komiteju, daudzi jautājumi apspriesti darba kolektīvu sapulcēs un darba kolektīva padomes sēdēs. Saimniecībā ieviestas jaunas saimniekošanas metodes un darba organizācijas formas, cinās par darba disciplīnas nostiprināšanu.

Taču līdzās tam sovhozā atklāti atsevišķi darba likumdošanas neievērošanas gadījumi. Nav kārtības darba samaksā viesstrādnieku brigādēm, kas nodarbinātas objektu celtniecībā un remontā. Direktora pavēle par vecās Borovkas fermas remontu pēc akorda norikojuma paredzēta prēmija 40 procentu apmērā, neievērojot darba kvalitāti un termiņus. Analogiska nelikumība pieļauta arī Būmaņu fermas remontdarbos.

Daļa arodbiedrības komitejas protokolu nesaskan ar direktora pavēlēm sovhoza darbinieku prēmēšanā, darba samaksā. Nav izskautīti darba disciplīnas pārkāpumi. Reti vainīgajiem pielieto-

tādus sodus kā mazāk atalgots darbs, atvaļinājuma saīsināšana vai tā pārcelšana uz citu laiku. Arodbiedrības komiteja un tautas kontroles grupa darba disciplīnas nostiprināšanai saimniecībā veltī neapmierinošu uzmanību.

Sovhoza «Rudzāti» direktoram L. Spūlim uz to norādīts un uzdots minētos trūkumus novērst.

Par efektīvu autotransporta, degvielas, smērvielu izmantošanu

Tautas kontroles rajona komitejas sēdē izskatīts jautājums, kā republikāniskā projektēšanas un mājbuves tresta autotransporta uzņēmumā izmanto autotranspor-

tu, degvielu un smērvielas.

Pārbaudē noskaidrots, ka minētajā uzņēmumā veic zināmu darbu autotransporta efektivitātes paaugstināšanā tautas saimniecībā, pierakstījumu novērsnā kravu pārvadāšanā, degvielas un smērvielu ekonomijā. Kravu pārvadājumu plānu pilda.

Taču uzņēmums pilnībā neizmanto rezerves autotransporta izmantošanas efektivitātes paaugstināšanā. Ir dīkstāves gadījumi, nemērķtiecīga autotransporta izmantošana, pierakstījumi ceļazīmēs. Ceļazīmes autovadītāji bieži vien aizpilda paši. Tautas kontroles ceļa grupa neveic vajadzīgo darbu autotransporta kontrolē kravu pārvadāšanā.

Uz šiem un citiem trūkumiem tautas kontroles rajona komitejas sēdē republikāniskā projektēšanas un mājbuves tresta autotransporta uzņēmuma priekšniekam S. Siņutkinam norādīts un pieprasīts nehušanas autotransporta izmantošanā novērst.

Brigāde iegādājusies... kuģi

Daugavpils celtniecības tresta darbu mehanizācijas pārvaldes cauruļu licēju brigādes iegādājusies savu burukuģi, par kuru tās izdevušas daļu līdzekļu no aizvadītā gada saimnieciskā aprēķina ienākumiem.

Pēc ražotāju lēmuma pirkumu noenkuros Ričas ezerā, kur atrodas viena no celtnieku atpūtas bāzēm.

Cita šīs pārvaldes brigāde pārskaitīja pilsētas sporta un veselības nostiprināšanas centram prāvu summu no sava konta bankā.

Taču celtniekiem rūp ne jau veselība vien. Nesen pārvaldes darba kolektīva padome nolēma pārskaitīt vairāk nekā astoņus tūkstošus rubļus pilsētas onkoloģiskajam dispanseram medicīniskās aparatūras iegādei.

Lauki šodien: informācija

Ar katru gadu palielinās nosusināto platību daudzums. Preiļu rajona jau ir meliorēti 62301 hektārs parlieku mitro zemju. Tani pat laikā palielinās nosusinātās platības, kuras vairs nevar intensīvi izmantot, jo ir nepieciešams meliorācijas sistēmu remonts vai pat rekonstrukcija.

Pašlaik rajona ir 4368 hektāri intensīvi neizmantojamo platību un 119 hektāru pavisam neizmantojamo. Liela daļa šo platību ir radušās, regulāri nekopjot un nemeliorējot meliorācijas sistēmas.

Meliorācijas sistēmu remontam un atjaunošanai katrā saimniecībā ir paredzēti amortizācijas atskaitījumi, kas rajonā sastāda 1,14 miljonus rubļu. Summa iespējama. Piemēram, Suvorova kolhozā — 52,9 tūkstoši rubļu, «Rušona» — 45,4 tūkstoši rubļu. Tiesajiem nolūkiem izmantoti tikai nelielu daļu no šiem līdzekļiem. Pārējos saimniecības atvēl citām vajadzībām, sak, gan jau sistēmu atjaunošanu veiks par valsts līdzekļiem tad, kad lauki kļūs neizmantojami.

Ir maijs, un kā nevienu citu gadu gandrīz jau pabeigta pavasara sēja. Tikai ir jāpārbauda, lai meliorētās zemes izmantotu

racionāli un intensīvi. Visi lauki ir jāuzrauga pēc iespējas tuvāk grāvmalām, neatstājot joslas nezālū perēkļiem. Grūti nosaukt kādu no rajona saimniecībām, kura šajā ziņā negrēkotu. Vēlīgāki pret šo lietu ir Raina kolhozā. Un tomēr arī šajā saimniecībā vietām gar grāvjiem ir neuzartas joslas.

Daudzviet lauku apsaimniekotāji grāvmalās sametuši akmeņus, stekstas, metāllūžņus. Kā lai pēc tam grāvmalās sakopj? Tā ir neclena gan pret melioratoriem, gan pret dabu. Apstrādājot laukus, rupji tiek apgāzti kontrolaku grodu, nogāzti, un salauzti virsūdens uztverēju stabini. Tātad — nākamreiz izjauks arī pašu virsūdens uztverēju.

Jāpseko, jāiztīra sanesumi, jāpielabo drenu akas, iztekas un filtrakas. Tas ir viens no noteicošajiem faktoriem, lai pa-

Valsts naudu velti netērēsim

garinātu meliorācijas sistēmu kalpošanu. Caurtekas vajadzēja pielabot jau līdz sējas darbu sākumam. Vēl nedaudz, un nesalabotās caurtekas jau nāksies pārbūvēt. Bet tie jau ir naudas līdzekļi un darbs.

Kolhozos «Dubna», «Rīts», «Nākotne», «Rožupe», Raina, K. Marksa un Leņina saimniecībās sistēmas kopj un remontē galvenokārt Preiļu meliorācijas sistēmu pārvalde. Te drenu izteku attīrīšana jau pabeigta. Pilnā tempā notiek drenu aku un filtraku apsekošana un attīrīšana.

Daudz vairāk jādarā pašām saimniecībām. Patiešām labi sistēmas kopj kolhozos «Sarkanā ausma», kur par melioratoru strādā P. Skutelis. Arī «Zelta vārpā» (melioratore A. Kirilova). Te ir nodibinātas nelielas meliorācijas brigādes, kuras pašas nepieciešamākos sistēmu kopšanas darbus veic plānotajos apjomos un savlaicīgi.

Daudzām saimniecībām nav melioratora. Kolhozi «Dubna», «Rožupe», K. Marksa un Leņina palaujas tikai uz sistēmu pārvaldi. Sovhozos «Rudzīti», «Rušona», kolhozos «Dzintars» un «Vārkava» vispār nekopj sistēmas. Nav vadītāja, nav arī dar-

bu izpildes. Mazs efekts arī no tāda melioratora, kurš tikai par melioratoru skaitās, bet īstenībā saimniecībā veic pavisam citus pienākumus. Piemēram, padomju saimniecībā «Rušona». Agrāk te strādāja labs meliorators J. Pūdzs. Saimniecības vadība nolēma, ka, lūk, viņiem meliorators nemaz nav vajadzīgs, bet sistēmu uzraudzību un kopšanu te kārtos iecirkņu priekšnieki. Lai nu kam, bet, mums, melioratoriem, ir zināms tāds «eksperiments» un pie kā tas noved. Parasti sistēmas tiek nolaistas, un tad tiek meklēta vaina sliktā to būvniecībā. Ja «Rušonai» nevajag melioratoru, kas sakārto sistēmas, tad turpmāk padomju saimniecībai meliorācijas būvniecība netiks plānota. Tā netiks plānota arī citām saimniecībām, kurās nav melioratoru un kur esošos objektus nekopj vai to dara nepietiekami.

Pārlietu mitro zemju uzlabošanai rajonā ir ieguldīts daudz valsts līdzekļu. Tāpēc šī zeme ir jākopj un pilnīgi jāizmanto, lai valsts nauda nebūtu iztērēta veidīgi.

F. JALĪNSKIS,
Preiļu meliorācijas sistēmu pārvaldes galvenais inženieris

RUDZĒTU vidusskolā notika piecu dienu mācības rajona vidusskolu 10. un 11. klašu jauniešiem. Galvenais uzdevums bija zlemā militārās apmācības nodarbības legūto teorētisko zināšanu noslīpēšana praksē.

Apmācības notika ar mērķi — augstu morāli politisko rakstura īpašību audzināšana, jauniešu sagatavošana dienestam Padomju Armijā. Bija apmācības šaušanā no kaujas ieroča — Kalašnikova automāta, mācību un treniņu šaušana no mazkalibra šautenes, ierindas un taktiskā sagatavotība. Sajā mācību periodā notika interesanta tikšanās ar J. Fabriciusa Daugavpils kara aviācijas aug-

Pirms došanās dienēt

stākās inženieru skolas vadību. To organizēja rajona kara komissariāts. Viesi stāstīja par uzdevumiem, sadzīvi, mācībām skolā. Vēlēšanas iestāties mācīties skolā izteica Pēteris Diks un Ēriks Trubiņš. Viņiem un arī citiem jauniešiem tika izsniegtas iestājeksāmeņu programmas.

Rudzētos ložu šaušanas sacensībās no mazkalibra šautenes labākos rezultātus guva Rolands Rimicāns (Līvānu 1. vidusskola), Vadims Maslobojevs (Riebinu vidusskola), Vladimirs Isajevs

(Preiļu 2. vidusskola), Raimonds-Pastars (Rudzētu vidusskola). Viņi tika apbalvoti ar DOSAAF Goda rakstiem, ko pasniedza rajona komitejas priekšsēdētājs L. Andžans.

Teicamas teorētiskās zināšanas un praktiskās iemaņas (šaušanā, ierindas skatē, taktiskā sagatavotībā) parādīja Jānis Valainis, Aivars Bernāns (Aglonas vidusskola), Tālis Krēslinš, Pēteris Lozda (Vārkavas vidusskola), Ainis Ruļuks, Aldis Feidmanis (Līvānu 1. vidusskola), Dmitrijs

Vorobjovs, Georgijs Vasiļjevs (Līvānu 2. vidusskola), Juris Gulbinskis, Vladimirs Isajevs (Preiļu 2. vidusskola).

Labākie rezultāti šaušanā no automāta bija Sergejam Generalovam, Vladimiram Sčeglovam (Līvānu 2. vidusskola) un vairākiem citiem jauniešiem, kuri teicami izpildīja vingrinājumus.

Par paveikto lielo darbu šajās mācībās pateicību pelnījis štāba priekšnieks Bronislavs Vilmanis (Vārkavas vidusskolas militārās apmācības skolotājs), vadu ko-

mandiēri — Iimārs Zusāns (Līvānu 1. vidusskola), kaptēinis Nikolajs Maksimčiks (Līvānu 2. vidusskola).

Izsakām lielu pateicību Rudzētu vidusskolas direktoram Vladislavam Springim un militārās sagatavotības skolotājam Valdemāram Mālniekam par rūpēm šajā mācību periodā.

A. SISOVS,
rajona militārās apmācības skolotāju apvienības vadītājs
ATTELOS: ierindas mācību vada Līvānu 2. vidusskolas militārās apmācības pasniedzējs N. Maksimčiks;
šaušanas sacensību rezultātu apkopošana. V. MĀLNIEKA foto

Talka sākusies,

Skriet, ka ikdienā nemaz neapbrušam to, cik mēs esam bagāti. Kuram vēl Latgales novadā ir tik skaista atpūtas vieta — sens parks? Lai gan laika zobs un civilizācija skārusi arī šo dabas stūrīti, mums tomēr ir vieta, kur vasarā saviesīgās reizēs pulcēties vienkopus.

Taču parkā ar katru gadu seno koku kļūst mazāk. Vismaz savī septiņdesmit koki gada laikā aiziet bojā — nokalst, tiek novākti pēc vētrām. Šodien vēl ir kā dabas rotas pietiek, bet rīt, parīt? Galu galā parka teritorijā ir arī aizaugušie dīķi ar netīro ūdeni, pils, parka vārti, tiltiņi, zirgu stalla drupas.

Sopavasara notika kārtējā parka teritorijas sakopšanas talka. Tā sākās ar pamudinājumu un varbūt pat dažu labu bargāku vārdu Preiļu pilsētas iestāžu un uzņēmumu vadītājiem... Lai beidzot saprotas kaunu un padara to mazumā, ko no katrā uzņēmuma prasā pilsētas Tautas

deputātu padomes izpildkomiteja?

— Vai līdzēja?, — jautāju Preiļu mēram Mihailam Agurjanovam.

— Izskatās gan, ka jā — viņš teica. — Skriet, ka gandrīz visi kolektīvi savus sākotnējos uzdevumus ir paveikuši. Estrādes soliņi salaboti. Starpsaimniecību celtniecības organizācija nobalsinājusi estrādi. Labi pašradāja elektrotīklu iecirknis, siera rūpnīca, 24. ceļu remontu un būvniecības pārvalde, «Lauktechnika». Vienīgi izskatās, ka iesāktu darbu nav paveikusi apvienība «Ražība».

Kas attiecas uz estrādes remontdarbiem, tad šogad nekas vairāk netika plānots, jo nākamgad ir paredzēts kapitālremonts. Ir izstrādāta dokumentācija parka apgaismošanai, un top sengaidītais projekts parka dīķu un upišu tīrīšanai. Šo darbu apņēmības veikt meliorācijas projektēšanas institūta Preiļu projektētāju grupa.

M. Agurjanovs domā, ka jau vasaras otrajā pusē varēs sākt mēģināt īstenot projektu. Protams, problēmu būs daudz. Īpaši — atbilstošas tehnikas trūkuma dēļ. Un tomēr jāmeģina ūdenim atgriezt dzīvību. Šī problēma sākas un beidzas tur, ka (ar gudru vīru ziņu pie «Lauktech-

talka turpinās

nikas») savā laikā citā virzienā ticis pagrīzēts Salūpītes tecējums. Pēc projekta plānots, ka upītē atkal tecēs garām pilij, un tādējādi pēc šīs un citu parka kanālu daļas iztīrīšanas pie pils neveidosies netīrs dīķis. (kā tas ir pašlaik un arī ar vietējo ledzīvotāju nevēlību), bet gan ūdens tecēs, kā tas bija sākotnēji.

Lūk, nu vajadzīga talka, atsaucība un liela vēlēšanās paveikt šo milzu darbu — iztīrīt dīķus. Te talkā jālūdz iesaisti-

tiēs arī agrofirmu «Sarkanais Oktobris» un visus pilsētas uzņēmumus, kas var palīdzēt ar tehniku, darba rokām un gudru prātu.

Un tomēr, kopā ar M. Agurjanovu vēlreiz pārskatot parkā paveikto, uz brīdi burtiski apstulbām. Te nu bija. Likās, ka šogad gandrīz vai viss padarīts ar lielāku godaprātu. Bet... kas tad tas?! Parka salinās estrādes un tiltiņa margas kāds no krāsojās krāsā, par kuru saka:

«No tās jau mušas beidzās nost...» Diemžēl šo «grēka darbu» ir padarījis rajona sadzīves pakalpojumu kombināts. Tā nu iznāk, ka šajā uzņēmumā nav neviena saprātīga cilvēka, kurš zina, ka indīgi zila krāsa tomēr nav tā, ar kuru mūsu republikā krāso tiltiņus. Ar steigu šī paviršība jālabo. Kas to tagad darīs?

Arī A. Paulāna iela dzīvo ar savām rūpēm. Ledzīvotāji laikrakstā rakstīja, ka bērzu birtza-

linā pie Sporta ielas tiek iekārtots celtnis, pa kuru jaunbūvnieks Ivanovs piedēdot celtniecības materiālus. Tātad — vienu vietu sakopjam, citu izpostām. Un šoreiz — ar arhitektu svētību. Būdam gādīgs «dabas draugs», Ivanovs savu celtniecībai paredzēto zemīti iežogojis. Lai nedod dievs, ka kāds paviršs gājiels pēdu iemin iekšā. Celtniecības materiālus un visu nepieciešamo taču var ērti izkārtot ārpus apbūves apgabala. Nu tehnika ar tiem jau brauc pāri bērzu saknēm, izpostot šo birtzālinu vai vismaz saīsinot, tās mūžu.

Tani pat laikā arī šo namu iemītniekiem vajadzētu sakopt savus pagalmus un to apkaimi.

Vai parkā nepadarītā vēl daudz? Jā, daudz. Gaidīt gaida parka tiltiņu rekonstrukcija, vārtu remonts, pils rekonstrukcija. Bet galvenais — aizdīt katram no sevis vienaldzības velniņu un vismaz dažas dienas pašradāt savas pilsētas un parka labiekārtošanā. Tātad talka parka uzkopšanā ir tikai sākusies.

A. VELDRE

Būsim uzmanīgi!

Dažās vietās, īpaši Latvijā — Ēku drupās, gravās, purvos, ūdenskrātuvēs un zemē vēl var atrast kopš kara laikiem palikušos šāvinus, granātas, bumbas, mīnas, patronas un citus sprāgstošus priekšmetus. Sevišķi tas jāatceras cilvēkiem, kuri nodarbināti dažādos lauku darbos, un jābūt ļoti uzmanīgiem. Jo, pieskaroties šiem priekšmetiem, sprādziens nereti uzreiz nenotiek, taču vēlāk gan var sekot nelaime, kas rada cilvēku upurus un sakropļojumus. Jāatzīmē, ka mūsu rajonā šādas kara laika «dāvanas» atrastas Līvānos, Rožupē, Rudzētū, Jersikas, Pelēču un citos ciemos.

Ja jūs esat uzgājuši sprāgstošus priekšmetus, nepieciešams ievērot drošības pasākumus:

• kategoriski aizliegts sprāgstošus priekšmetus pacelt, izkustināt no vietas un tiem pieskarties;

• aizliegts pašiem padarīt nekaitīgus artilērijas šāvinus, mīnas, granātas, aviācijas bumbas un to spridzēkļus;

• no atrastajām mīnām un citas municijas nedrīkst ņemēt maskēšanas slāni (zemes), izcelt šos priekšmetus no augsnes un pašiem izņemt spridzēkļus;

• aizliegts iekurt ugunsurus, nepārbaudot apkārtni;

• sprāgstošus priekšmetus un to spridzēkļus nedrīkst mest ugunskurā, kā arī izmantot zivju slāpēšanai;

• aizliegts peldēties ūdenskrātuvēs, kuras nav pārbaudītas, vai tur nav sprāgstošu priekšmetu;

• bērniem aizliegts spēlēties vecu ēku drupās, aizaugušās gravās;

• aizliegts organizēt pārgājienus, pastaigas un ekskursijas nepazīstamās teritorijās.

Vecāki! Brīdiniet bērnu par briesmām, kuras var rasties, pieskaroties sprāgstošiem priekšmetiem!

Ja ievērosiet iepriekšminētos drošības pasākumus, nebūs arī nelaimes.

Iegaumējiet vietu, kurā atradāt sprāgstošu priekšmetu, un nekavējoties par to ziņojiet cieņmācībai, kara komisariatam, milicijai!

V. BATIŠČEVS,
rajona kara komisariāta nodaļas priekšnieks, majors

Gaidām kaimiņus

Sākot ar pagājušā gada decembri, Jēkabpils bērnu un jaunatnes sporta skolas šaha nodaļa regulāri rīko ātrspēles turnīrus, kuros bez sporta skolas jauniešiem šahistiem piedalās arī Jēkabpils, Pļaviņu un citu pilsētu šahisti. Pēc nolikuma sacensības piedalās meistarkandidāti, pirmās sporta klases šahisti, izņemuma kārtā pieļauti arī otrās klases šahistus, lielus ātrspēles cienītājus. Dalībnieku sastāvs ir spēcīgs, un tas izraisa sīvas un aizraujošas cīņas. Tā pirmajā turnīrā uzvarēja Pļaviņu meistarkandidāts Uldis Meldersis, otrajā — pirmās klases šahists Aivars Kalpaks, trešajā — republikas jaunatnes izlases dalībnieks meistarkandidāts Guntis Jankovskis.

Sporta skolai izveidojušas labas saites ar Stučkas rajona šahistiem. Ļoti gribētos, lai mūsu sacensības piedalītos arī Preiļu rajona pārstāvj. Īpaši gaidīti būtu spēcīgie Līvānu šahisti, mūsu tuvie kaimiņi. Dalības maksa par piedalīšanos turnīrā — 2 rubļi. Visa iemaksu summa sastāda turnīra balvu fondu. Gaidām Preiļu rajona šahistus 28. maijā, Komjaunatnes ielā 18, BJSS telpās. Sākums plkst. 10.00.

J. MILEIKA,
šaha nodaļas vecākais treneris

BALTKRIEVIJAS PSR. Divus plašus dzīvokļus uzreiz vienā kāpnu telpā saņēma Viktorovu daudz bērnu ģimene Gomeļas apgabala Rečicā. Ģimenē ir astoņi bērni: trīs ir pašu un pieci — adoptētie, kuri arī kļuvi par savējiem. Starp viņiem trīs ir krievu tautības bērni, trīs — korejieši, uzbeki un turkmēņi. Ģimenes tēvs Vladimirs Viktorovs pašlaik strādā Ziemeļos, bet dzīvesbiedre audzina bērnus.

ATTEĻA: vēstule tēvam.

TASS fotohronika

Limonāde... no pulvera

Molodečno (Minskas apgabals). Vietējā alus fabrikā uzsāka pulvera ražošanu, ko pircēji jau iecienījuši. Domājams, ka šis jaunums neiekļūs deficīto preču sarakstā. Minskas ražoša-

nas apvienībā «Kriņica» montē līniju suļu pulvera izlaidei, tās ražošanu gatavojas organizēt arī vairākās citās republikas pilsētās.

TASS

STUČKAS 24. PTV 1989./90. mācību gadam uzņem audzēkņus šādās specialitātēs:

- krāsotājs-apmetējs (latviešu un krievu valodā);
- būvgaldnieks-namdaris (latviešu valodā);
- autoremontatslēdznieks, B, C klases šoferis (latviešu valodā);
- puķkopis, dekoratīvās dārzkopības meistars (latviešu valodā);
- pārdevējs (latviešu valodā) ar Stučkas RPBS norikojumu;
- plaša profila lauksaimniecības mehanizators-remontatslēdznieks (latviešu valodā) uzņem Stučkas rajona jauniešus;
- apkures un siltumtehnikas atslēdznieks-metinātājs (latviešu valodā).

Mācību ilgums 3. gadi. Uzņem 8. klašu absolventus. Mūrnieks ar apmācības laiku 6 mēneši. Uzņem pēc dienesta Padomju Armijā (pēc bāzes uzņēmuma norikojuma). Pēc skolas beigšanas audzēkņus nodrošina ar darbu Latvijas PSR Komunālās saimniecības ministrijas uzņēmumos un organizācijās. Iestājoties skolā, jāiesniedz šādi dokumenti: skolas direktoram adresēts iesniegums, dokuments par izglītību (origināls), raksturojums, 6 fotogrāfijas (3x4 cm), izziņa no dzīves vietas, izziņa par ģimenes stāvokli, dzimšanas apliecība vai pase, ierodoties skolā, jāuzrāda personīgi.

Mācību sākums 1. septembrī. Adrese: 229340 Stučkā, Jaunceltnes ielā 21, tālrunis: Stučka 23921, 21035, 21830.

Lai mātes mila paliek dziļi sirdī,
Par avotu, kur mūžam spēku smelt,
(Z. Viļupe)

Izsakām līdzjūtību pavārei
Leontīnai Cišai, MĀTI smiltājā
izvadot.

Priekulu atzīņādīgās skolas
kolektīvs

Tu projām aizgāji klusi
Tāda mīla, balta,
Zem gadu nastas nogurusī.
(A. Grava)

Izsakām līdzjūtību Jevģēnijam
Pelikānam, MĀTI smiltājā izva-
dot.

4. brigādes kolektīvs

Rokām, kuras vienmēr prāta
Tik daudz veikt un padarīt,
Atpūtu ļauj vēlēt viņām,
Ļauj tām paldies pasacīt.
(J. Sirmbārdis)

Izsakām patiesu līdzjūtību Jā-
zepam Upeniekam ar ģimeni,
TETI un VECTETIŅU zaudējot.

Kolhoza «Dzintars» kolektīvs

Vairs neko tev, māmuliņ,
Dzīvē nevarēšu sniegt,
Tik pie baltas kapu kopas
Savu galvu zemu liekt.
(V. Rūja)

Izsakām dziļu līdzjūtību Ana-
tolijam Lomašam sakarā ar MĀ-
TES nāvi.

Preiļu rajona iekšlietu daļas
kolektīvs

Informē 02

Aprīlī un maijā pirmajā dekādē milicijas darbinieki rīkoja reidus, lai pārbaudītu, kā tiek saģlabāts sociālistiskais īpašums rajona patērētāju biedrību savienības maizes kombināta objektos un Līvānu patērētāju biedrības sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumos.

Reidos tika aizturētas sekojošās personas: Polina Kuzmova, Jadviga Valaine, Aqlonas ciemata maizes ceptuves strādnieces, kuras 10. aprīlī mēģināja iznest no ceptuves maizes izstrādājumus katrā 82 kapelku vērtībā; Klāudija Valaine, Aqlonas maizes ceptuves strādniece, kura mēģināja iznest no ceptuves maizes izstrādājumus 3,29 rubļu vērtībā; Ināra Skorodihina, Aqlonas maizes ceptuves strādniece, kura 28. aprīlī mēģināja iznest no ceptuves vienu kilogramu rauģa un maizes izstrādājumus 1,57 rubļu vērtībā; Velta Tilhena, Līvānu maizes ceptuves tehnoloģe, kura 27. aprīlī mēģināja iznest no ceptuves trīs kilogramus «Taisu» maizes 78 kapelku vērtībā; Anna Lukjanova, Līvānu stikla fabrikas šnīcas strādniece, kura 5. maijā mēģināja nolaupt produktus 14,93 rubļu vērtībā; Nadežda Nemerovska, Līvānu stikla fabrikas šnīcas strādniece, kura 5. maijā mēģināja nolaupt produktus 6,10 rubļu vērtībā.

Par visiem šīko zādzību faktiem ir sastādīti atbilstošie dokumenti

un vainīgie saukti pie administratīvas atbildības.

Reida gaitā atklāts rauģa pārdošanas gadījums noliktavā. Tās pārzīne A. Lāčkāja pārdeva divus kilogramus rauģa pilsoni L. Veigulei un pati saņēma naudu — sešus rubļus.

Par 95 kļēģu zādzību Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombinātā aprīlī aizturēti Līvānu pārvietojamās mehanizētās kolonnas celtna mašīnists S. Prudnikovs. Rajona tautas tiesa piesprieda naudas sodu 60 rubļu apmērā.

Par polietilēna plāves zādzību Līvānu koksnes konstrukciju rūpnīcā aizturēti apdares darbu veicēja D. Pismaka. Tautas tiesa piesprieda naudas sodu 80 rubļu apmērā.

Par zādzībām aizturēti Līvānu stikla fabrikas atslēdznieks T. Filipovs, Līvānu koksnes konstrukcijas rūpnīcas atslēdznieks V. Audzers, maijā — Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta atslēdznieks A. Cipāns. Visi saukti pie administratīvās atbildības.

J. BOGDANOVŠ,

rajona izpildkomitejas iekšlietu daļas ārpusresoru apsardzes nodaļas vecākais inspektors

Redaktors P. PIZELIS

LIVĀNU STIKLA FABRIKA

KAL darbā vajadzīgi:

- transporta strādnieki (vidējā izpelna 180—200 rubļ.);
- stikla pūtēju mācekļi (vidējā izpelna 150 rubļ., stikla pūtējam — 250—400 rubļ.);
- apdarinātāju mācekļi (vidējā izpelna 150 rubļ., apdares darbu veicējam — 250—400 rubļ.);
- elektromontieris (4. 6. kat., vidējā izpeņa 170—200 rubļ.);
- gāzes un elektrometinātājs (vidējā izpeņa 210—230 rubļ.);
- inženieris mehāniķis (vidējā izpeņa 180 rubļ.);
- autotransporta mehāniķis (vidējā izpeņa 160 rubļ.);
- inženieris enerģētiķis (vidējā izpeņa 200 rubļ.);
- juriskonsults (vidējā izpeņa 170 rubļ.);

drošības tehnikas inženieris (vidējā izpeņa 200 rubļ.).

Griezties Līvānu stikla fabrikas kadru daļā. Tālrunis: 43171, 44479.

BIJUSĀS JAUNAGLONAS SĪVIESU GIMNAZIJAS SKOLĒTĀJU UN AUDZĒKŅU (kuras mācījās 1927.—1945. g.) salīdzinājums notiks 1. un 2. jūlijā bijušās

AGLONAS VIRIESU GIMNAZIJAS TĒLPĀS (TAGAD INTERNĀTSKOLĀ).

Pieteikties pa telefonu 15368 Valainēl.

25. maijā plkst. 21.00 RAJONA KULTŪRAS NAMĀ pirmoreiz sniedz koncertu

IEVA AKURĀTERE.

Bīlešu iepriekšpārdošana.

KOLHOZA «ROZUPE» PUTNU FERMA ik dienas pārdod 4 mēnešus vecas DEJĒJVISTAS. Cena 4 rubļi gabalā.

LIVĀNU REPRESETO KLUBA sanāksme notiks 27. maijā plkst. 12.00 Līvānu kultūras namā.

PREIĻU DOSAAF SPORTA TEHNISKAIS KLUBS uzņem «B» kategorijas autovadītāju kursus Līvānos. Apmaksa 135,50 rubļi.

PRECĪZĒJUMS

Mūsu laikraksta iepriekšējā numurā publicētajā rajona statistikas nodaļas ziņojumā par Vissavienības tautas skaitīšanas rezultātiem pirmajā pārskatā, kur uzrādīts, kā mainījies rajona pilsētu un lauku iedzīvotāju skaits, pieļauta neprecizitāte. Pareizi trešajā alē jābūt «pilsētu iedzīvotāji», bet ceturtajā — «lauku iedzīvotāji».

Pārdod govī, pirmplieni. Tālrunis 23030.

OGRES

43. ARODVIDUSSKOLA (228300, Ogrē, Meža prospektā 13, tālrunis 24711, 24668) izsludina audzēkņu uzņemšanu 1989./1990. mācību gadam šādās specialitātēs:

- šūšanas iekārtu operatores, adītājas, vērpējas.
- Mācību ilgums 3 gadi.
- Lenšu iekārtu operatori.
- Mācību ilgums 1 gads.
- Uzņem jauniešus ar 8.—11. klašu izglītību. Mācības notiek latviešu un krievu valodās. Mācību periodā audzēkņi saņem bāzes uzņēmuma stipendiju un 50 procentus no ražošanas prakses nopelnītās summas.
- Absolventi strādās Ogres trikotāžas un vērpšanas ražošanas apvienībā. Ir kopmītne.

RĒZĒKNES TIRDZNIECIBAS PĀRVALDE paziņo,

ka 26. veikalā pārdošanā ir baltais un sarkanais portlandcements, marka — 400. Cena par vienu tonnu — 200 rubļi.

Baltais portlandcements ir domāts arhitektūras un apdares darbiem.

Sarkano portlandcimentu izmanto krāsaino betonu, šķīdumu, apdares maisījumu un cementa krāsu pagatavošanā.

Darbam domāto maisījumu jāgatavo attiecībā 1:2.

Griezties Rēzeknē, Varoņu ielā 25.

Ne tavi soli skan, ne balss, kaut velti — sirds vēl gaidā.
(J. Silazars)

Skumstam kopā ar Anatoliju Lomašu, no MĀTES atvadoties. Darba biedri

ĻENINA

MOSU ADRESE:
228250, Preiļos,
Komjaunatnes ielā 1.

KAROĢS

REDAKCIJAS TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, atbildīgā sekretāre — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, foto korespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Vaikas ielā 1). Izdevniecība «Zvaigzne» (Rīgā, M. Gorkija ielā 105). Viena nes. Iespiedlokāne, Ofsetiespiedums.

«Ļeņina Karogs» («Ленинское знамя»), Газета Преильского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латвийском языке.

Metiens 14 690 eksemplāri (latviešu valodā — 10 330 eks., krievu valodā — 4 360 eks.).

Indekss 68169.

Pas. 712.